

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/441/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811205306
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5811205306.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: J. M., nar. XX. X. XXXX, bytom B., Y. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom X., P. X. XXX proti odporkyni: MVDr. H. P., nar. XX. X. XXXX, bytom O., O. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Čadca, Palárikova 83, IČO: 36 863 203, o zaplatenie 2 124,41 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 10C/91/2012-249 zo dňa 13. 3. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zamietol návrh, ktorým sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni zaplatenia sumy 2 124,41 eur s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy o dielo, predstavujúcej vykonanie stavebných prác na rodinnom dome súpisné č. XXX v O..

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na § 631, § 633, § 634 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že medzi účastníkmi vznikla zmluva o dielo, ktoré však v celom rozsahu vykonané nebolo a navrhovateľ dielo nedokončil. Doteraz vyplatená suma odporkyňou vo výške 2 157,60 eur pokryla náklady na práce vykonané navrhovateľom. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že navrhovateľ podal žalobu ako fyzická osoba, avšak zmluva bola uzatvorená ním ako živnostníkom, a preto ani nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal navrhovateľa k povinnosti nahradiť odporkyni trovy vo výške 898,81 eur na účet jej zástupcu a tiež v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. rozhodol súd o trovách štátu, na zaplatenie ktorých zaviazal navrhovateľa vo výške 73,54 eur. Tieto trovy predstavovali vyplatenie svedočného. Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal svoje nároky pred súdom a neuniesol tak dôkazné bremeno.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zvoleného zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok nebol doručený zástupcovi navrhovateľa - advokátovi JUDr. Vajdovi, ktorý síce súdu oznámil, že dňom 4. 10. 2013 vypovedal plnú moc navrhovateľovi, avšak túto skutočnosť oznámil len telefaxom, čo následne nijako nepotvrdil. Rozsudok bol doručený manželke navrhovateľa, ktorá však tohto účastníka nezastupuje, a preto odvolateľ žiadal, aby rozsudok bol doručený advokátovi JUDr. Vajdovi. Ďalej prvostupňovému súdu vyčítal, že riadnym spôsobom neoboznámil účastníkov konania, ktoré právne významné skutkové tvrdenia je možné považovať za zhodné a ktoré zostali

sporné, prípadne ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané (§ 118 ods. 2 O.s.p.). Nesplnením tohto procesného postupu prvostupňový súd odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom. Takýto postup prispel k nepredvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu. Vo veci súd navyše rozhodol predčasne bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal všetky potrebné dôkazy. Súd neoboznámil riadnym spôsobom listinné dôkazy v spise, najmä výpoveď odporkyne ako svedkyne v konaní pred okresným súdom 3T/71/2011. Pretože platí zásada „iura novit curia“, nebolo povinnosťou odvolateľa upozorňovať súd na tento nesprávny postup. Rozhodnutie celkovo nespĺňa požiadavky stanovené v § 157 ods. 2 O.s.p., pretože je iba popisné, obsahuje zoznam vykonaných dôkazov bez toho, aby súd konkrétne zhodnotil dôkaznú hodnotu jednotlivých dôkazov. Samotné odôvodnenie rozsudku je iba na dvoch stranách, pričom toto je vnútorne rozporné, nakoľko súd z jednotlivých tvrdení a dôkazov vybral iba to, čo mu vyhovovalo do vytvorenej konštrukcie. Súd nebral do úvahy skutočnosť, že svedkovia E. B., K. P., L. F. a Y. F. sú zaujatí svedkovia, pretože sú v blízkom príbuzenskom vzťahu s odporkyňou, resp. v priateľskom vzťahu. Výpovede týchto svedkov sú nepravdivé. Odôvodnenie rozsudku spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odporkyňa rozporovala vystavenú faktúru, avšak tento list nepodpísala. Ďalej tvrdila, že voči navrhovateľovi má nárok na sumu 657,- eur, do dnešného dňa však nepodala tzv. vzájomný návrh, ani započítaciu námietku. Z opatrnosti preto odvolateľ vzniesol námietku premlčania všetkých nárokov odporkyne voči jeho osobe. Čo sa týka trov konania, súd nepoužil ust. § 150 ods. 1 O.s.p., hoci je zrejmé, že odporkyňa v podanom odpore proti platobnému rozkazu neuviedla všetky skutočnosti a dôkazy, čím zapríčinila predlžovanie tohto konania a vznik neúmerných trov. Súd tiež neskúmal, či trovy odporkyne boli vynaložené účelne. V odvolaní ďalej odvolateľ citoval ust. § 138 ods. 1 O.s.p., uviedol, že je živnostník, ale z podnikateľskej činnosti nevykazuje zisk, ale stratu. Jeho súčasné osobné majetkové a zárobné pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Pri rozhodovaní o trovách štátu súd nebral do úvahy skutočnosť, že svedok P. sa na pojednávanie opakovane nedostavil a nebola mu uložená poriadková pokuta. Priznané bolo svedočné v nesprávnej výške, keďže má trvalé bydlisko v obvode konajúceho súdu. V ostatnom odvolateľ uviedol, že sa pridrižiava jeho doterajších vyjadrení v konaní.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z obsahu spisu, z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom a preskúmaním napadnutého rozsudku, mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 2 124,41 eur s príslušenstvom na tom základe, že ústne uzatvoril s odporkyňou zmluvu, na základe ktorej mal vykonať stavebné obkladacie práce na jej rodinnom dome a oplotení. Práce vyúčtoval sumou 129 430,- Sk faktúrou, avšak zaplata mu bola len čiastka 65 000,- Sk. V návrhu poukázal na § 631 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zmluvu o dielo. Z výsluchu účastníkov a svedkov prvostupňový súd zistil skutkový stav, v zmysle ktorého skutočne navrhovateľ s odporkyňou uzatvorili zmluvu o dielo, predmetom ktorého malo byť vyhotovenie obkladu rodinného domu a oplatenia. Súčasťou diela malo byť aj zhotovenie striešky a podbitia na oplatení, pričom materiál - obkladový kameň mala odporkyňa k dispozícii zakúpený skôr. Cena o dielo bola dohodnutá vo výške 80 000,- Sk. Odporkyňa vyplatila zálohu do výšky 65 000,- Sk, odporca časť diela vykonal, zvyšok ostal nedorobný. Navrhovateľ tvrdil, že cena za dohodnuté dielo bola 120 000,- Sk bez striešky a podbitia oplatenia, nepoprel vyplatenie zálohy 65 000,- Sk. Odporkyňa do spisu doložila výpočet plôch oplatenia a vykonaného obkladu na jej rodinnom dome, z čoho vyplynulo, že plocha obkladu predstavovala 84,59 m², plocha omietky 64,24 m². Celková výmera prác, ktoré zhotovoval navrhovateľ predstavovala 148,83 m². Podľa navrhovateľa vyhotovil obklady a omietky vo väčšom rozsahu ako tvrdila odporkyňa. Prvostupňový súd skonštatoval, že po zhodnotení jednotlivých dôkazov dospel k takému záveru, že účastníci uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, pričom odporkyňa preukázala, aký bol dohodnutý rozsah vykonaných prác a cena. Súd dospel k záveru, že dielo navrhovateľom v celom rozsahu vykonané nebolo a dovtedy vyplatená záloha pokryla ním vykonané práce. Súd ďalej skonštatoval, že navrhovateľ v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno, pričom však svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal.

V danom prípade po vyhodnotení jednotlivých dôkazov a právnom posúdení veci prvostupňový súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal skutočnosti ním v návrhu tvrdené, najmä čo sa týka o rozsahu vykonaného diela, jeho dokončenia, ako aj dohodnutej ceny prác za dielo. Naopak tvrdenia odporkyne ohľadom týchto skutočností vyplynuli aj z výpovedí svedkov, resp. jednotlivých doložených listinných dôkazov (výpočet plôch obloženia kameňom a omietky). Ohľadne určitých skutočností

dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno, možno urobiť len vtedy, ak zhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka a ani o tom, že by bolo nepravdivé. Ak teda navrhovateľ tvrdil, že uzatvoril zmluvu o dielo o určitom rozsahu prác a za cenu ním tvrdenú, tieto skutočnosti mal aj preukázať, čo sa však v konaní nestalo. Správne potom prvostupňový súd dospel k záveru, keď návrh zamietol, s čím sa aj odvolací súd stotožnil. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym posúdením veci, ako aj s odôvodnením rozsudku a na tieto v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

K veci samotnej odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne inak vec právne posúdiť, tak že by to viedlo k zrušeniu rozhodnutia prvostupňového súdu a vráteniu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vzhľadom na správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci samej bolo správne aj rozhodnutie o trovách konania, keď odporkyni súd priznal náhradu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. (účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania) a ktoré vo výške 898,81 eur predstavovali trovy právneho zastúpenia priznané v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Taktiež súd správne rozhodol o trovách štátu, ktoré vznikli v konaní a predstavujú svedočné vyplatené svedkovi za účasť na pojednávaní, pričom zo zápisnice vyplýva, že tento svedok má bydlisko v L. a priznaná bola náhrada cestovného verejným hromadným prostriedkom. Pri tomto rozhodnutí sa súd zaoberal aj predpokladmi na oslobodenie od súdnych poplatkov navrhovateľa, pričom dospel k záveru, že takéto podmienky splnené nie sú, nakoľko navrhovateľ je živnostník od roku 1994, súdny poplatok za návrh riadne zaplatil bez toho, aby poukazoval na nejaké skutočnosti ohľadom jeho nepriaznivého majetkového postavenia. Zo spisu tiež nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali splnenie predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov (navrhovateľ je zastúpený advokátom).

K samotným dôvodom odvolania súd udáva, že pokiaľ poukazoval navrhovateľ na skutočnosť, že celé konanie bol zastúpený advokátom JUDr. Vajdom, je nepochybné, že advokát sám súdu zaslal fax, v ktorom oznámil, že dňom 3. 10. 2013 žalobcovi vypovedal plnú moc. Súdu toto oznámenie bolo doručené dňa 4. 10. 2013, čo súd zobral na vedomie v súlade s ust. § 28 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd. Takéto podanie nie je potrebné dopĺňať osobitným písomným podaním doručovaným súdu. Od okamihu oznámenia o ukončení zastupovania súdu nebol dôvod, aby súd s JUDr. Vajdom ako zástupcom navrhovateľa komunikoval, resp. mu doručoval rozsudok. Pokiaľ navrhovateľ sám uviedol, že rozsudok mu bol doručený (síce prostredníctvom manželky, ktorá zásielku prevzala) a nie je sporný dátum jeho doručenia (čo by mohlo ovplyvniť plynutie odvolacej lehoty), nie je dôvod sa bližšie tým zaoberať.

Ďalej odvolateľ namietal nesprávnosť konania prvostupňového súdu vo vzťahu k ust. § 118 ods. 2 O.s.p.. Zo zápisnic súdu (napr. zo dňa 7. 12. 2012) je zrejmé, že súd oboznámil dovtedajší priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania. Tiež zápisnica zo dňa 8. 2. 2013 obsahuje záznam o oboznámení účastníkov súdom, ktoré skutočnosti nie sú sporné, ktoré ostali naďalej sporné medzi účastníkmi, akým spôsobom sa bude uberať dokazovanie súdu, ako aj záznam o tom, že zástupcovia účastníkov nedopĺňajú svoje dovtedajšie vyjadrenia. Ani tento dôvod odvolania potom súd nepovažoval za dôvodný. Taktiež ani tvrdenie odvolateľa, že súd nevykonal všetky potrebné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci. Tak ako už bolo naznačené v rozsudku vyššie, rozsah dokazovania je najmä na účastníkoch konania, ktorí navrhujú dôkazy, ktoré sú povinní označiť (§ 120 O.s.p.). V zmysle zápisnice zo dňa 24. 2. 2015 navrhovateľ výslovne uviedol, že ďalšie návrhy na dokazovanie z jeho strany nie sú. Navyše v konaní boli účastníci riadne poučení v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p..

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodná ani ďalšia námietka uvedená v odvolaní, že rozsudok nespĺňa požiadavky kladené naň v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. V zmysle tohto ustanovenia v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Aj podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok prvostupňového súdu má všetky náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., a preto ani tento odvolací dôvod nepovažoval súd za dôvodný.

Pokiaľ prvostupňový súd rozhodoval o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom odvolateľ žiadal trovy posúdiť a aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p., aj podľa odvolacieho súdu žiadne dôvody

hodné osobitného zreteľa, prečo by súd nemal trovy konania celkom alebo sčasti úspešnému účastníkovi priznať, nevzhladol. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na podaný odpor proti platobnému rozkazu, tu tiež odporkyňa uviedla skutočnosti, ktoré aj neskôr preukazovala úspešne pred súdom. K výške priznaných trov odvolateľ žiadne konkrétne skutočnosti neuviedol a ani súd nedospel pri ich preskúmaní k záveru, prečo by nemali byť všetky účelne vynaložené.

Obdobne odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, prečo by nemal byť zaviazaný na náhradu trov štátu. Poukázal len všeobecne na skutočnosť, že je podnikateľ, ktorý je v strate. V konaní o oslobodenie od zaplata s súdnych poplatkov nežiadal, nakoniec je zrejmé, že zaplatil súdny poplatok z návrhu v celej výške, v časti konania ho zastupoval advokát. Obdobne advokát ho zastupuje v odvolacom konaní. Súd priznať účastníkovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov môže celkom alebo sčasti na návrh (§ 138 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ ním tvrdené skutočnosti opäť nijakým spôsobom ani prvostupňovému súdu, ani v odvolacom konaní nepreukázal. Z odôvodnenia výroku o trovách štátu je zrejmé, že sa prvostupňový súd zaoberal tým, či navrhovateľovi takéto oslobodenie prináleží a dospel k záveru, že zo spisu, ani z dôkazov predložených navrhovateľom takéto skutočnosti nevyplývajú. Trovy štátu prvostupňový súd vyčíslil správne, ako vyplynulo zo zápisnice o výsluchu svedka, tento má bydlisko v L., odkiaľ sa na pojednávanie súdu dostavil, priznaná mu bola náhrada cestovného vo výške cestovného, ktoré by zaplatil pri použití verejného hromadného dopravného prostriedku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd ani jeden z odvolacích dôvodov uvádzaných navrhovateľom nepovažoval za dôvodný.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p., resp. § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ nebol úspešný v odvolacom konaní a odporkyňa si trovy neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.